

Handwritten signatures and initials at the top right of the page.

Handwritten notes on the left margin:
Frieden don
Minister
S.
D.P.V.

MINISTERRAAD
Nr. 2450

Ex. nr. 10

Notulen van de vergadering
gehouden op vrijdag 11 december in de Trêveszaal, aange-
vangen 's morgens om tien uur en 's middags voortgezet.

Aanwezig: De minister-president De Quay en de ministers
Van Aartsen, Beerman, Cals, Klompé, Korthals,
Marijnen, De Pous, Van Rooy, Toxopeus, Visser,
en Zijlstra (Afwezig is minister Luns).

Voorts zijn aanwezig de staatssecretarissen
Bot (bij de punten 10 en 14), Van Houten en
Schmelzer (bij de punten 11 en 21).

Secretaris: J. Middelburg.

1. Notulen van de vergadering van ^{27 uur} 4 december 1959

Handwritten notes on the left margin:
wie ook notulen
MR. 20/11 '59, blz. 13,
p. 22 a

a. Opmerking naar aanleiding van punt 16 b: loon- en prijs-
beleid.

Minister De Pous herinnert eraan, dat de raad
zich met de strekking van zijn nota van 26 november heeft
verenigd en dat staatssecretaris Roolvink een gesprek zou
hebben met het college van rijksbemiddelaars. Nu er een
groot aantal CAO's bij het college ter goedkeuring is inge-
diend, is het wel wenselijk, dat dit gesprek met het colle-
ge wordt gehouden. Spreker noemt als verbetering van de
procedure, dat het college nu geen goedkeuring aan de gro-
tere loonsverhogingspercentages geeft, voordat een gesprek
over de prijzen heeft plaatsgevonden. Minister Van Rooy ver-
wacht, dat staatssecretaris Roolvink zaterdag weer hersteld
zal zijn; maandag zal hij weer een bespreking met het col-
lege van rijksbemiddelaars hebben. Minister Zijlstra heeft
het verbaasd, dat zoveel van de goed te keuren CAO's een
loonsverhoging met 5% bevatten, aangezien nooit alle be-
trokken bedrijfstakken en ondernemingen een gelijke verho-
ging van de produktiviteit hebben.

2. Buitenlands beleid

a. Bezoek van de president van Peru

De minister-president deelt mede, dat de presi-
dent van Peru voornemens is begin maart een bezoek aan Ne-
derland te brengen.

2 b. Vervanging ...

2 h. Euratomcentrum in Petten en RCN (Zie notulen m.r. 4 december 1959, punt 2 d)

*zie ook notulen
MR. 10/11 '59, Blz. 17,
p. 12 f.*

Minister De Pous heeft in zijn gesprek met de voorzitter van de Euratomcommissie Hirsch gezegd, dat de Nederlandse regering er prijs op stelt, dat in Petten een Euratomcentrum komt, en heeft gevraagd waartoe de Euratomcommissie bereid is. Hirsch zag twee mogelijkheden, waartrent Nederland zal moeten beslissen, t.w. enerzijds vestiging van een echt Euratomcentrum, anderzijds een associatieovereenkomst (zonder garanties voor financiering en tewerkstelling van personeel). Volgens Hirsch waren de moeilijkheden voor de eerste mogelijkheid ontstaan, doordat in het vorige gesprek met minister Luns en spreker een kaart ter tafel was gekomen, waaruit bleek, dat Nederland alleen de hoge-fluxreactor wilde overdragen, maar de laboratoria onder Nederlandse vlag bleven. Als dit zo zou zijn, kon Hirsch niet de werkzaamheid van 600 man garanderen (terwijl over de financiering nog niet eens gesproken werd). Als echter ook laboratoria onder Euratomvlag komen, kon hij niet alleen de financiering garanderen maar ook, dat er 600 man werkzaam zouden zijn. Spreker heeft gezegd, dat nu Euratom bereid was het RCN prioriteiten voor zijn programma t.a.v. het gebruik van de hoge-fluxreactor te geven, hij niet kon zien welk bezwaar er zou zijn als ten aanzien van de laboratoria op overeenkomstige wijze werd gehandeld, maar dan omgekeerd (zodat Euratom de laboratoria voor een zeer groot deel van de capaciteit zou kunnen gebruiken). Hirsch antwoordde, dat het overnemen van de reactor met een klein stukje grond politiek bezwaarlijk was. Spreker is van oordeel, dat men tot overeenstemming moet komen over de kwestie welke vlag op de laboratoria zal komen. Als het juist is, dat het RCN de drie laboratoriumcomplexen (chemiecomplex, dat al is opgericht, fysisch complex, dat nog gebouwd moet worden, en metallurgisch complex, in de verdere toekomst te bouwen) voor 100% nodig heeft, zullen voor Euratom een of twee laboratoria erbij gebouwd moeten worden alsmede enkele hot cells. Dit betekent dan geen duplicering, omdat het RCN de andere laboratoria voor 100% nodig zou hebben. Als dit het geval is, zullen onzerzijds nog gebouwd moeten worden vijf hot cells (waarvoor het naakte gebouw f. 2,5 mln zal kosten), alsmede een of twee laboratoria (waarvan het naakte gebouw per stuk f. 2,5 mln kost). Een moeilijkheid is echter, dat spreker niet weet of het RCN de laboratoria voor 100% nodig heeft. Hirsch zei, dat het RCN geen program heeft, dat technisch uitgewerkt is, maar wel een grote lijst van onderzoeken, die mogelijk zouden zijn. Spreker stelt voor, dat hij zich over een en ander nog eerst met het RCN in verbinding stelt en in een volgende vergadering van de raad rapporteert wat beslist nodig is. Daarna zal nog een vervolgbespreking met Hirsch worden gehouden, waarvoor spreker machtiging van de raad vraagt.

De minister-president ...

ZEER GEHEIM

ministerraad
11-12-1959

De minister-president wijst nog op het punt, dat de regering in het RCN geen volledige zeggenschap heeft. Minister Zijlstra merkt op, dat dit formeel juist is, maar dat de Staat het grootste deel van de kosten van deze stichting betaalt. Het RCN werkt op basis van een driejarenplan, waarbij men zich thans met het laatste jaar, 1960, moet bezighouden. De bespreking over de begroting van het RCN over 1960 is echter in wezen tevens de vaststelling van wat er na 1960 zal worden gedaan. Dit valt nu samen met de zaak Euratom-Petten. Het dwingt om op korte termijn tot beslissingen te komen zowel op nationaal als op internationaal terrein. Spreker stelt voor, dat de ministers De Pous, Cals en hijzelf samen met een vertegenwoordiging van het RCN spreken over de toekomst van het RCN, aangezien pas daarna minister De Pous tot een overeenstemming met Hirsch zal kunnen komen.

De raad verklaart zich hiermede akkoord alsmede met de procedure, die minister De Pous heeft voorgesteld.

Minister Zijlstra deelt vervolgens nog mede, dat hij 's morgens aan de beide ministers heeft gezegd, dat hij zich niet langer zal verzetten tegen de bouw van de kleine reactor (Jason) door het RCN in Petten.

*Zie ook notulen
M.T. 20/12 '59, blz. 2,
punt 26*

2 i. Belgische kolencrisis en de KSG (Zie notulen m.r. 4 december 1959, punt 2 m)

Minister De Pous deelt mede, dat hij twee dagen tevoren met de drie andere betrokken ministers vooroverleg heeft gepleegd over matiging van de import van kolen in België, nu dat land zijn eigen produktie met $9\frac{1}{2}$ à 10 mln ton moet verminderen. De Nederlandse invoer in België is van 370.000 ton in 1956 opgelopen tot 950.000 ton in 1959. Afgesproken is, dat deze in 1960 tot 800.000 ton zal worden beperkt, terwijl de Duitse koleninvoer in België van 2,3 mln tot 1,9 mln ton zal worden teruggebracht. Het invoermaximum van Frankrijk is op 200.000 ton vastgesteld, terwijl omgekeerd België zijn kolenexport naar deze drie landen niet mag vergroten. Spreker heeft gesteld, dat deze overeenstemming moet worden genormaliseerd in een besluit ingevolge art. 37 van het KSG-verdrag. Hij heeft met zijn Belgische ambtgenoot Van der Schueren afgesproken, dat deze in december nog 40.000 ton Nederlandse kolen zal toelaten. Spreker deelt voorts mede, dat de elektrische centrales zich bereid hebben verklaard 500.000 ton meer Nederlandse kolen te gebruiken. Minister Zijlstra acht de afspraak gunstig, maar vraagt zich af of art. 37 van het KSG-verdrag niet een dubieuze basis is; spreker acht het mogelijk, dat een kolenexporteur, die een uitspraak van het Europese Hof vraagt, gelijk krijgt. Minister De Pous acht de mogelijkheid, dat men een uitspraak vraagt niet zo groot na de afspraak met de elektriciteitscentrales en de aanwijzing die

de Duitse ...